

Γιατί πολλοί Χριστιανοί δεν εκκλησιάζονται;

Λέμε ότι η Ελλάδα είναι

ορθόδοξη χώρα και ότι οι Έλληνες στην συντριπτική τους πλειοψηφία είναι Χριστιανοί Ορθόδοξοι. Όμως ένα πολύ μικρό ποσοστό εκκλησιάζονται κάθε Κυριακή και κάθε μεγάλη γιορτή. Οι περισσότεροι ή εκκλησιάζονται πολύ αραιά ή δεν εκκλησιάζονται καθόλου. Γιατί άραγε συμβαίνει αυτό;

Οι κυριότεροι λόγοι για τους οποίους πολλοί Χριστιανοί δεν εκκλησιάζονται σήμερα είναι τρεις.

Πρώτος λόγος είναι η απιστία και η έλλειψη αγάπης προς το Θεό.

Όταν οι άνθρωποι δεν πιστεύουν ότι υπάρχει Θεός και ότι τα πάντα, και τα υλικά και τα πνευματικά αγαθά τα χρωστάνε σε Αυτόν θεωρούν περιττό να πάνε να εκκλησιαστούν. Ακόμη πολλοί άνθρωποι, ιδίως νέοι δεν εκκλησιάζονται διότι η πίστη τους έχει κλονιστεί από την αθεϊστική και αντιεκκλησιαστική προπαγάνδα και από τις εξυπνάδες διαφόρων ψευτοφιλοσόφων.

Όσο για την έλλειψη της αγάπης προς το Θεό, βλέπουμε σήμερα ότι οι άνθρωποι λατρεύουν τα πράγματα, τα σπίτια, τα χωράφια, τα πολυτελή αυτοκίνητα, τα ταξίδια και κάποια πρόσωπα, ενώ αντιθέτως δεν λατρεύουν τον μεγάλο ευεργέτη τους, το Θεό Πατέρα που τους χαρίζει όλα αυτά. Όταν αγαπάμε έναν άνθρωπο, θέλουμε να είμαστε συνέχεια κοντά του, να κουβεντιάζουμε μαζί του, να τον συμβουλευόμαστε, και να βοηθάμε ο ένας τον άλλον. Και μόνον που τον βλέπουμε, χαιρόμαστε, ενώ όταν τον αποχωριζόμαστε, λυπούμαστε. **Έτσι, αν συνειδητοποιήσουμε ότι ο Θεός είναι Πατέρας μας τότε πολύ περισσότερο θα ποθούμε να βρισκόμαστε συνέχεια κοντά του είτε στην κατά ιδίαν**

προσευχή είτε την ώρα του εκκλησιασμού.

Δεύτερος λόγος είναι η υλιστική και αμαρτωλή ζωή. Ο Επίκουρος και οι Επικούρειοι πέθαναν πριν πολλούς αιώνες, όμως η νοοτροπία και ο τρόπος ζωής τους εξακολουθεί να υπάρχει σε πολλούς ανθρώπους. Οι άνθρωποι αυτοί έχουν καιρό και αγωνίζονται με άγχος να αποκτήσουν χρήματα και σπίτια, να απολαύσουν τα υλικά αγαθά και τις σαρκικές ηδονές, να ανέβουν σε ψηλές θέσεις και αξιώματα, όμως για ένα δεν έχουν καιρό το οποίο είναι και το σπουδαιότερο, να πάνε στην Εκκλησία και να φροντίσουν για την σωτηρία της ψυχής τους. Αλήθεια ακούσατε κανέναν να λέει δεν έχω καιρό να κάνω τις δουλειές μου ή δεν έχω καιρό να φάω ή δεν έχω καιρό να κοιμηθώ και να αναπαυθώ; Λοιπόν δεν είναι επιτυχία του διαβόλου να φροντίζουμε για όλα και να μην φροντίζουμε για την αθάνατη ψυχή μας; Όσο για την αμαρτωλή ζωή έχουμε να παρατηρήσουμε, ότι όταν οι άνθρωποι σαν άλογα ζώα πέφτουν με τα μούτρα στην απόλαυση των σαρκικών ηδονών, δεν έχουν διάθεση για πνευματική ζωή. **Επίσης όταν οι άνθρωποι ξενυχτούν στα διάφορα αμαρτωλά κέντρα ή βλέποντας τηλεόραση, το πρωί δεν έχουν καθαρό νου για να σηκωθούν να πάνε στην εκκλησία.**

Τρίτος λόγος είναι η άγνοια. Πολλοί άνθρωποι δεν ξέρουν τι είναι ο Χριστός και τι είναι η Εκκλησία και τι προσφέρουν ο Χριστός και η Εκκλησία στον άνθρωπο. Έτσι δεν εκκλησιάζονται, διότι δεν ξέρουν τι χάνουν. Πρώτα, πρώτα χάνουν την ειρήνη, τη χαρά, την ελπίδα και την ευτυχία που μόνο ο Χριστός χαρίζει στους ανθρώπους. Εδώ θυμάμαι έναν αγιορείτη ασκητή ο οποίος έλεγε: «Κλαίω από ευτυχία και παρακαλώ τον Θεό να κρατήσει το μυαλό μου μην τρελαθώ από ευτυχία». Ακόμη χάνουν τη δυνατότητα και την ευκαιρία για θεραπεία, καλλιέργεια και σωτηρία της αθάνατης ψυχής τους. Ο Άγιος Νεκτάριος λέει χαρακτηριστικά, ότι η εκκλησία είναι το μόνο ιατρείο μέσα στο οποίο μπορεί να θεραπευτεί, να καλλιεργηθεί και να σωθεί η ψυχή του ανθρώπου. Ένα τρίτο κορυφαίο που χάνουν οι άνθρωποι, που από άγνοια δεν εκκλησιάζονται, είναι η ένωσή τους με το Θεό. Στο σπίτι μας όσο και να προσευχόμαστε, δεν μπορούμε να ενωθούμε με το σώμα και το αίμα του Χριστού, το οποίο μόνο στην Εκκλησία προσφέρεται κατά την θεία λειτουργία.

Φωτό: o-nekros.blogspot.com

Υπάρχουν ακόμη πέντε προφάσεις για τον μή εκκλησιασμό.

Α) Λένε μερικοί: «εμείς όλη την εβδομάδα κουραζόμαστε και θέλουμε την Κυριακή να κοιμηθούμε, να ξεκουραστούμε». Αυτός ο ισχυρισμός πέφτει στο κενό, διότι τώρα υπάρχει η πενθήμερη εργασία, αλλά δεν αξίζει να θυσιάσουμε από αγάπη προς τον Χριστό λίγο από τον ύπνο και την ανάπαυσή μας, τη στιγμή που ο Χριστός σταυρώθηκε από την απέραντη αγάπη Του για μας;

Β) Λένε μερικοί ότι ο παπάς της ενορίας τους δεν είναι καλός. Αλλά αδελφοί μου οι αμαρτίες του παπά, όσο μεγάλες και αν είναι, δεν εμποδίζουν την χάρη του Θεού. Αλλά και πάλιν, δεν υπάρχουν καλοί παπάδες; Δόξα τω Θεώ οι πλείστοι ιερείς είναι άξιοι της αποστολής τους. Μπορείτε, λοιπόν, κάλλιστα να πάτε να εκκλησιαστείτε σε άλλο ναό.

Γ) Λένε άλλοι: «**Τί να κάνω να πάω στην Εκκλησία, να ακούω τα ίδια και τα ίδια;**». Αγαπητοί μου, τον ίδιο αέρα αναπνέετε, το ίδιο νερό πίνετε, το ίδιο ψωμί

τρώτε, ο ίδιος ήλιος σας ζωογονεί. Γιατί δεν διαμαρτύρεστε γι' αυτά και διαμαρτύρεστε για τη λατρεία του Θεού;

Δ) Άλλοι διαμαρτύρονται για την ώρα που γίνεται η Θεία Λειτουργία. Πιστεύω όμως ότι, έστω και αν η Θεία Λειτουργία γινόταν στις δώδεκα το μεσημέρι, οι άνθρωποι αυτοί δεν θα πήγαιναν να εκκλησιαστούν, διότι το θέμα είναι όχι ότι δεν μπορούν, αλλά ότι δεν θέλουν να εκκλησιαστούν.

Ε) Διαμαρτύρονται κυρίως οι νέοι για τη γλώσσα της λατρείας. Όμως και αυτή η πρόφαση ξεπερνιέται, διότι υπάρχουν βιβλιαράκια με την ερμηνεία της θείας λειτουργίας και των άλλων ακολουθιών. **Αλλά, διερωτώμαι:** «Γιατί άνθρωποι αγράμματοι καταλαβαίνουν και ζουν την θεία λατρεία, ενώ άνθρωποι που έχουν βγάλει το Λύκειο και το Πανεπιστήμιο δεν την καταλαβαίνουν; Λοιπόν, μήπως είναι η θεία λατρεία περισσότερο θέμα καρδιάς και λιγότερο θέμα νου και γνώσεων;».

ΤΟΥ ΝΙΚΟΛ. ΒΟΪΝΕΣΚΟΥ

Πηγή: agioritikovima.gr